

LA ÎNCEPUT A FOST... O POEZIE

Și s-a uitat Dumnezeu la toate,
Și tare se mai potriveau...

A văzut că vântul
Rimează cu cântul
Și culorile cu zorile.
A văzut că soarele
Rimează cu izvoarele
Și cuvântul cu gândul...

Și era aproape gata
Prima poezie.
Dar nu știu de ce,
Printre toate versurile
Potrivite atât de bine,
Deși sunt cam stingher,
El m-a așezat aici pe mine.

Lasă, Doamne, sufletul meu
Să rimeze cu Tine.
(Amalia Uba)

Să ne rugăm pentru...

•...**micuțul Mateo Alexandru**, care este adus azi înaintea Domnului pentru a primi binecuvântarea. Să-I cerem lui Dumnezeu să lase protecția Sa peste acest copil întregă viața lui, să-i dea o creștere armonioasă și să-l ajute să-L urmeze pe El încă din primii ani ai vieții. Domnul să-i binecuvânteze și pe părinții lui cu multă înțelepciune și putere.

•...**tinerii care doresc să-și întemeieze o familie**. Domnul să-i călăuzească în luarea acestei decizii atât de importante și să-i ajute să aștepte persoana cea mai potrivită pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru ei. Domnul să fie cu ei la fiecare pas.

„Strig către Tine, căci m-ascuți, Dumnezeule! Pleacă-ți urechea spre mine, ascultă cuvântul meu!” (Ps. 17:6)

Ce este...?

Experiența - acel lucru care ne face să ne recunoaștem greșelile și să nu le repetăm.

Falimentul - ocazia de a începe ceva nou, dar cu mai multă inteligență.

Umilința - cel mai ciudat atribut uman care, atunci când crezi că îl ai, l-ai și pierdut deja.

Ura - acidul care face mai mult rău vasului în care este ținut decât obiectelor asupra cărora este aruncat.

Dragostea - lucrul acela intangibil care ne face mulțumiți cu ceea ce avem și nemulțumiți de ceea ce suntem.

Uitarea - cea mai crudă răzbunare.

Prietenia - cel mai frumos dar pe care îl poți oferi.

Nemulțumirea - prețul pe care-l plătești când nu te mulțumești cu ceea ce ai.

Ignoranța - cel mai mare dușman al omului.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

LUNI: 18-20 Seara adolescenților

MARȚI : 18-20 Seară de rugăciune

**JOI : 18-20 Serviciu divin,
studiu biblic**

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail: buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Gheju, Andreea Homoșdean, Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărăciune nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

*Taina
existenței
umane nu
constă în a
trăi, ci
în a ști
pentru
ce trăiești.*

Care este sensul vieții tale?

«De altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.» (Rom. 8:28)

Cei mai mulți oameni nu se mai întreabă astăzi: «Cum voi ajunge în cer?» Întrebarea lor cea mai frecventă este: «Cum voi reuși să ies din situațiile în care mă aflu și să-mi închei cu bine această zi?» Acest fapt ne arată că orizontul ființei umane s-a limitat doar la aici și acum!

Deși aceste întrebări sunt diferite ca perspectivă, au totuși ceva în comun: «Nu putem sfârși bine ziua și viața, fără ajutorul lui Dumnezeu.»

Cu cât suntem mai aproape de Domnul, cu atât mai mult El va avea o influență mai mare asupra vieții noastre. Este același efect pe care cineva îl va trăi apropiindu-se de soare: cu cât ne apropiem mai mult de soare, cu atât mai mult lumina și căldura lui vor influența viața noastră. Când cineva merge însă în sens invers, depărtându-se de soare, atunci frigul și întunericul îi va cuprinde viața.

Care este sensul vieții tale?

Chiar dacă astăzi viața îți este umbrată de norii problemelor, nu uita că acestea vor trece curând și nu te vor influența decisiv, atunci când mergi în direcția cea bună.

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

În acest număr, dintre familiile bisericii Poarta Cerului, dorim să facem cunoștință cu familia Marcu Doru & Maria.

În această familie, care s-a întemeiat pe data de 8 septembrie 2002, în localitatea Tudor Vladimirescu, județul Botoșani, Dumnezeu a lăsat multe daruri și binecuvântări. Dar dintre toate, cele mai de preț sunt reprezentate de cei trei băieți ai familiei: Samuel (4 ani), Darius (1 an și 6 luni) și micuțul Mateo Alexandru (6 săptămâni), care astăzi este adus de părinți în fața Domnului pentru a primi binecuvântarea Sa. Cei doi părinți caută ca în viața lor să fie plăcuți Domnului în fiecare zi, prin trăirea lor să dea un exemplu frumos copiilor pe care Dumnezeu li i-a dăruit, dar și să demonstreze recunoștința în fața Lui pentru toate binefacerile pe care le-a făcut în familia lor.

Ca și ocupație zilnică, fratele Doru lucrează în construcții, iar sora Maria este casnică, ea fiind preocupată să construiască caractere sfinte în copiii ei.

Principiul de bază al acestei familii, în viața lor de credință, este mulțumirea în fața lui Dumnezeu pentru tot ceea ce El face. Acesta este susținut de ceea ce spunea Pavel, în Romani 8:28: „De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”

Fie ca Dumnezeu să privească mereu cu îndurare asupra acestei familii, să îi asculte în toate cererile lor și să le dăruiască biruință pe calea Lui!

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Marcu întregă săptămâna viitoare, să mijlocim înaintea Domnului pentru binecuvântarea lor și să cerem în mod special sănătate pentru fratele Doru.

... a consemnat Andreea Homoșdean

ȘI BISERICILE AU NEVOIE DE SUSȚINERE

În această săptămână, biserica pe care o vom susține în rugăciune este **Biserica Penticostală LOGOS.**

Logos este o biserică tânără și prietenoasă, astfel că toți cei care pășesc aici se simt ca într-o familie. Dumnezeu a binecuvântat această biserică cu aproximativ 100 de membrii și cu câțiva oameni dedicați care conduc lucrarea de aici. Printre aceștia amintim pe fr. prezbiter Gheorghe Cătană și pe fr. diacon Silviu Cornea.

Biserica Logos, situată în piața Axente Sever, nr. 8, lângă Observatorul Astronomic, are porțile întotdeauna deschise pentru toți cei care doresc să-L întâlnească pe Dumnezeu și să-L laude. Să ne rugăm, așadar, ca tot mai mulți oameni să fie atinși de prezența Domnului în acest loc și să ia hotărârea de a-L urma pe El toată viața lor. Ne rugăm atât pentru cei ce conduc biserica, cât și pentru cei implicați în diferite compartimente de slujire din această biserică. Domnul să le dea înțelepciune și devotament în lucrare.

Dumnezeu să binecuvânteze și în continuare biserica Logos și s-o ajute să aibă mereu un cuvânt potrivit de spus în această societate tot mai străină de Dumnezeu.

...rubrică realizată de Daniela Popa

Le urăm
L A MULȚI ANI
și multe binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim rugăciunile noastre :

Duminică, 12 august -

Adela Micșă

Luni, 13 august -

Eliza Pantea, Felicia Rîșă

Joi, 16 august -

Ioan Eremie, Emilia Martin

„ Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!” (Ps. 1:1-2)

Secretul biruinței

Creștinii se împart în două categorii: biruitori sau înfrânți. Ca să fii înfrânt este ușor doar să te lași dus de val. Dar a fi biruitor presupune să mergi împotriva curentului, ajungând la ținta care este de fapt voia lui Dumnezeu. Nu ai nimic de făcut decât să urmezi calăuzirea divină prin ascultare și supunere totală față de Dumnezeu.

Un creștin biruitor are perspectiva biruinței *privind dincolo de ce se poate vedea cu ochiul uman*. Nici o luptă care se dă împotriva noastră nu ar trebui să ne fure credința în biruința la care am fost destinați atunci când rămânem creștini autentici. Privind la exemplele precizate în Scripturi cât și la cele consemnate în istorie sau transmise prin viu grai de la contemporanii noștri, observăm că biruitorii au avut o motivație puternică reușind să anticipeze de cele mai multe ori reușitele.

Motivația stă în persoana Marelui Biruitor Isus Hristos. Traseul parcurs de El a fost cu multe lupte, dar în toate ne-a oferit un nicidecum înfrânți!

„SE POATE CU DUMNEZEU” să biruim în

toate. Privind la El avem o țintă sigură și un suport necesar pentru a ajunge la final victorios. Întristările tind să ne încerce credința, dar nu am fost destinați să fim sub imperiul lor. Suferințele îngăduite peste noi nu fac altceva decât să ne șlefuiască pentru a fi mai asemănători cu Hristos.

Mă îngrijorează acei creștini plângăreți, nemulțumiți, cârtitori, care înregistrează numai negativismele nereușitei lor cât și ale altora... Viața cu Dumnezeu e o viață de biruință. Este groaznic să te înfășori numai în eșecuri nemaiaivând perspectiva lui Dumnezeu la care ai ales să renunți. O situație anume din viața poate părea grea, dar niciun munte nu este de netrecut mai ales atunci când acționăm în virtutea voii lui Dumnezeu. În viziunea pe care creștinii o au sau ar trebui să o aibă, există putere. Aceasta presupune capacitatea de a vedea sfârșitul victorios, îndrăzneala de a crede în minuni, curaj de acțiune împlinindu-ne cu responsabilitate datorică. Să fim biruitori și

Avram Sabou

Zâmbiți, vă rog...

Un copil, la grădiniță, încerca să își încălzească cizmulițele. Pentru că nu se descurca, a cerut ajutor educatoarei. Cu tot trasul și împinsul, cizmulițele nu voiau nicidecum să intre. Până când a reușit totuși să îl încălzească, educatoarei i-au apărut broboane de transpirație pe frunte.

- Doamna, dar sunt puse invels...

Într-adevăr, erau pe picior greșit... Nu a fost cu nimic mai ușor să îi scoată cizmulițele decât să i le pună, totuși a reușit să își păstreze calmul până când iar cizmulițele erau încălzite, tot cu sudoare pe frunte, dar de data aceasta așa cum trebuia. Însă atunci băiețelul a zis:

- Cizmulițele astea nu sunt ale mele!

În loc să strige la el: "De ce nu mi-ai spus?", educatoarea și-a muscat buza și încă o dată s-a chinuit să îl descalțe. Când s-a terminat chinul descălțatului, băiețelul i-a spus:

- Sunt cizmulițele flatelui meu. Mama mi-a zis să le încălț pe astea azi.

Acum ea nu mai știa ce să facă... Să plângă sau să râdă? A reușit totuși să strângă suficientă răbdare pentru a se lupta din nou cu cizmulițele. Când, în sfârșit, l-a încălțat, înainte de a-l trimite afară la joacă, l-a întrebat:

- Și acum, unde îți sunt mânușile? Trebuie să ți le pun în mâini ca să poți pleca afară!

-Le-am băgat în cizmulițe ca să nu le pield...

